

Jeg forventer naturligvis, at man tager det alvorligt, for gør man ikke det, betyder det jo, at man ikke bruger den eksisterende lovgivning mod tvangsægteskaber. Man undlader at bruge den eksisterende lovgivning mod tvangsægteskaber for i stedet at kunne indføre en ny lovgivning, der rammer folk, der ikke kunne drømme om at være en del af et tvangsægteskab. Det er virkelig at rette bager for smed.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hr. Søren Søndergaard mener, at regeringen og Dansk Folkeparti har været ude i en nødværgeaktion for at pynte på eget renommé. Ja, sådan kan man da godt sige det, hvis man vil se på sagen med lidt ond vilje.

Kl. 19.15

Man kunne også udtrykke det på den måde, at regeringen og Dansk Folkeparti havde indset, at der her var en uheldig virkning ved den lovgivning, vi havde lavet, og så siger vi: Det dutter ikke, om igen. Og vi retter på den. Det synes jeg egentlig er et glimrende princip for lovgivere.

Når hr. Søren Søndergaard taler om succesraten, vil jeg sige, at de der 17 fældede dels ikke medtager alle dem, der overhovedet har afstået fra at søge, fordi de vidste, at de alligevel ikke kunne få det, dels er udtryk for, at den eksisterende lovgivning ikke er god nok. Det er faktisk derfor, at det her er kommet.

Der er jo ikke tale om, at man vil forsøge at straffe folk, og jeg undrer mig over, at hr. Søren Søndergaard pludselig er så forelsket i retsforfølgning og straf. Det plejer da ikke at være sådan noget, Enhedslisten er vild med. Det, vi har villet, er ikke at straffe, men at forebygge og dæmme op for dels tilstrømningen, dels en række menneskelige tragedier.

Må jeg lige til sidst spørge hr. Søren Søndergaard: Tror hr. Søren Søndergaard ikke, når vi taler om succesrater, at det her vil virke? Det er jo et ganske interessant spørgsmål. Vil det virke?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

For efterhånden meget lang tid siden stillede jeg skriftligt et spørgsmål til ministeren om, hvad man agter at gøre i forhold til tvangsægteskaberne og retsforfølgelser af dem, der er involveret i tvangsægteskaber. Jeg har ikke fået et solidt svar på det spørgsmål, så derfor synes jeg også, at det kunne være meget hensigtsmæssigt, at ministeren kommer til og svarer.

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Søndergaard, om det er hr. Søren Søndergaards opfattelse, at en af grundene til, at man ikke retsforfølger mennesker, der har været involveret i et tvangsægteskab, eller hvor udlændingemyndighederne vurderer, at der er tale om et tvangsægteskab, er, at man er bange for at få domstolens ord for, at der ikke er tale om et tvangsægteskab, og derfor er man nødt til at tillade familiesammenføring.

Det vil jo ikke se så godt ud, hvis der er 17 sager eller måske 27, tror jeg det er i alt, hvor domstolene vil komme frem til, at der ikke er bevis for, at der er tale om et tvangsægteskab, og hvor man så er nødt til at sige ja til familiesammenføring.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår godt fru Elsebeth Gerner Niensens spørgsmål, men jeg vil ikke svare på det, for jeg kan ikke tro, at det er rigtigt. Jeg kan ikke tro, at vi har en minister og en regering, som i tide og utide fortæller, hvor bekymret de er for de her kvinder, der bliver tvunget til at indgå tvangsægteskaber, og så lader mænd, fædre, der har været medansvarlige, gå fri.

Jeg kan da ikke forestille mig, at vi har sådan en regering, og jeg forventer da, at ministeren om et øjeblik kommer op og siger, at i alle de 17 sager er der indgivet politianmeldelse, og så er det selvfølgelig op til politiet, om der skal rejses anklage, eller hvad der skal ske.

Jeg går selvfølgelig også ud fra, at ministeren vil meddele i sin replik, at i alle de sager, hvor man har en formodning om, at det er tvangsægteskaber, og hvor det derfor ender med et afslag, vil man tage initiativ til at sikre, at der bliver indgivet politianmeldelse. Naturligvis vil man det, ellers er det jo bare pjat, så er det bare sådan noget lal, man står og siger heroppe, en lallelovgivning, hvor der ikke er konsekvens.

Så kan hr. Jesper Langballe ikke forstå, at det er Enhedslistens politik at kræve konsekvens og straf. Jamen jeg kan give mange eksempler. Det er f.eks. ikke så mange år siden, at vi havde et flertal her i Folketinget, som indførte en lovgivning mod, at man skulle have lov til at banke sine børn.

Det er klart, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative var meget imod den lovgivning; den, man elsker, tugter man, børnene skal have bank osv. Jeg venter kun på, at der inden længe kommer et forslag fra Venstre, De Konser-